

Salonky

Florence z Hradce

Dagmar Švecová

Škoda Octavia a Škoda Octavia Combi

Akční modely 130 let

Vydejte se s námi na cestu k novým milníkům s **Akčními modely Škoda Octavia a Škoda Octavia Combi 130 let nebo 130 let Premium**. Pořídíte si je nyní s atraktivní výbavou **již od 668 900 Kč**, díky které se Vaše jízda stane ještě radostnější. Nyní je navíc můžete mít v balíčku s předplaceným servisem na 5 let nebo 60 000 km a prodlouženou zárukou na 5 let nebo 60 000 km za zvýhodněnou cenu 5 400 Kč. Více informací Vám rádi sdělíme osobně, nebo nás kontaktujte telefonicky či online.

se zvýhodněním až
105 900 Kč*

Předplacený servis
na 5 let, nebo 60 000 km

Prodloužená záruka
na 5 let, nebo 60 000 km

*Cenové zvýhodnění akčního modelu je kalkulováno z DMOC prvků mimořádné výbavy zahrnutých do výbavy akčního modelu a při využití retailové nabídky Předplaceného servisu na 5 let/60 000 km a Prodloužené záruky na 5 let/60 000 km za zvýhodněných 5 400 Kč.

Kombinovaná spotřeba a emise CO₂ vozu Škoda Octavia: 4,3–5,8 l/100 km; 112–131 g/km
Škoda Octavia Combi: 4,4–5,9 l/100 km; 114–134 g/km

ilustrativní fotografie, obsahuje prvky příplatkové výbavy

Váš autorizovaný prodejce vozů Škoda:

OLFIN Car s.r.o.
Na Rybárně 1670
500 02 Hradec Králové
Tel.: 495 521 222
www.olfincar.cz

Olfincar

Editorial

Málo známí hrdinové

TOMÁŠ KULHÁNEK / šéfredaktor

Velmi rádi představujeme našim čtenářům osobnosti, které sice na první pohled ne každý Hradečan pozná, ale které si naši pozornost bezpochyby zaslouží. Dagmar Švecová je bezesporu jednou z nich. Jako zdravotní sestra pracuje v hradecké fakultní nemocnici už neuvěřitelných 47 let, přičemž poslední dvě dekády zasvětila péči o onkologicky nemocné pacienty. Od České asociace sester nedávno obdržela prestižní ocenění za celoživotní dílo. „Práce ve zdravotnictví je samozřejmě náročná, ale úsměv pacienta nebo radost z vyléčení či prodloužení života za to rozhodně stojí,“ říká v rozhovoru. Jsem si jistý, že její slova by podepsal i vynikající rehabilitační lékař Eduard Popper, který na jaře obdržel nejvyšší ocenění města Hradec Králové. Muže, který pomohl tisícům nejen hradecských dětí, jsme vám chtěli v červencovém magazínu představit také. Domluvený rozhovor už ale bohužel nikdy nevznikne. Dovolte mi proto na pana doktora vzpomenout aspoň touto cestou. ■

DAGMAR ŠVECOVÁ / str. 4 ▶ 9

MATYÁŠ ROLA

str. 10 ▶ 12

T-BASS

str. 22 ▶ 23

RADEK FIKR

str. 18 ▶ 21

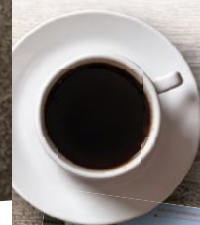

PRVNÍ ZVONOHRA

str. 24 ▶ 25

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, **Sídlo redakce:** Malšovická 821/1 Hradec Králové 9, 500 09, www.salonkyhk.cz, **Redakce:** Tomáš Kulháněk, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Michal Bogáň, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, **Obchod, inzerce:** Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, **Grafika:** Michal Krieger, **Jazyková korektura:** Hedvika Landová, **Distribuce:** vybraná distribuční místa, **Tisk:** Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, **Sazba:** TN Média s. r. o., **Číslo ISSN:** ISSN 2694-7757, **Četnost:** měsíčník, **Počet výtisků:** 8 000, **Regionální mutace:** Královéhradecko, **Titulní strana:** Ondřej Littera

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN,
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Úsměv pacientů mě neskutečně motivuje

Ve Fakultní nemocnici Hradec Králové pracuje Dagmar Švecová už dlouhých 47 let. Za tu dobu pomohla tisíci pacientů, stála u zrodu paliativního týmu a přispěla k výchově řady mladých zdravotníků. Vrchní sestra Kliniky onkologie a radioterapie FN HK za svou činnost nedávno obdržela od České asociace sester ocenění za celoživotní dílo. „Práce ve zdravotnictví je samozřejmě náročná, ale úsměv pacienta nebo radost, když se ho podaří vyléčit, za to všechno rozhodně stojí,“ říká v rozhovoru pro Salonky čerstvá držitelka Ceny Florence Nightingalové Dagmar Švecová.

••• TOMÁŠ KULHÁNEK,
FOTO: ONDŘEJ LITTERA, ARCHIV FNHK

Letos v květnu jste od České asociace sester obdržela Cenu Florence Nightingalové za celoživotní dílo. Co pro vás toto ocenění znamená?

Znamená pro mě velmi mnoho, protože Florence Nightingalová byla osobností pro ošetrovatelskou péči velice významnou, zásadní a je považovaná za zakladatelku ošetrovatelství. V době krymské války se starala o zraněné vojáky, zaměřovala se na hygienickou péči, a díky tomu se jí podařilo výrazně snížit úmrtnost vojáků na infekční komplikace.

Když člověk dostane ocenění za celoživotní dílo, často to bývá i příležitost k ohlédnutí. Co všechno podle vás stálo za tím, že jste tu cenu dostala právě vy?

Důležitým faktorem je rozhodně to, že jsem u své profese zůstala. Ve zdravotnictví jsem už 47 let a po celou dobu pracuji v jedné nemocnici. Roli určitě hraje i to, že jsem mnoho let aktivní členkou České asociace sester. Pomohly mi i moje další aktivity nad rámec mé běžné práce. Například to, že už mnoho let učím na hradecké lékařské fakultě.

Chtěla jste být zdravotní sestrou už od malička?

Bylo to mé vysněné povolání. Když jsem se rozhodla o mém budoucím povolání, Střední zdravotnická škola v Hradci Králové byla pro mě jasnou volbou. Po přijímacím řízení následovalo velké zklamání, protože ačkoliv jsem přijímací zkoušky udělala, z tehdejších společenských důvodů jsem nebyla přijata. Mé zklamání se mnou prožívali

i moji rodiče. Napsali jsme odvolání, tatínek dokonce osobně navštívil pana ředitele a k mé velké radosti mě nakonec přijali.

Ve fakultní nemocnici pracujete od roku 1978. Vzpomenete si na to, jaký byl váš první den?

Úplně dopodrobna už si to nepamatuji, ale vím, že jsem se do práce moc těšila a byla jsem plná očekávání.

Co bylo tehdy v ošetrovatelské péči jiné? A co byste naopak řekla, že zůstalo stejné?

Nebyly jednorázové pomůcky, stříkačky a jehly jsme po použití myly, následně sterilizovaly v horkovzdušných sterilizátorech. Rukavice jsme také po použití myly a sušily. O nočních směnách jsme motaly tampóny a nad kahanem z metráže připravovaly kanyly pro centrální žilní vstupy. Cytostatika jsme ředily v místnosti společně s jinými léky jako například antibiotiky. Žádné odsávání, žádná digestoř. Koncentrované roztoky jsme si také ředily samy na oddělení. A mohla bych jmenovat dále. Dnes jsou již cytostatika připravována

v nemocničních lékárnách za dodržování přísných aseptických podmínek. Do ošetrovatelské péče začali postupně vstupovat původně vojáci civilní služby jako velká pomoc pro sestry při jejich práci. Postupně vznikaly pozice sanitářů. Touto pomocí se významně změnil systém ošetrovatelské péče, protože dříve sestra dělala i činnosti hospodyňky v kuchyni, a pokud bylo třeba, i úklid. Toto pomínulo a postupně se základní činnosti ošetrovatelské péče, jako je hygienická péče, krmení pacientů a polohování, přesunuly do náplně práce sanitářů. S vývojem medicíny se začala rozvíjet i ošetrovatelská péče, včetně ošetrovatelské dokumentace. S nárůstem nových léků, přístrojů a počítačů začala stoupat nejen náročnost ošetrovatelské péče, ale i odpovědnost sester za péči. Dříve sestry aplikovaly léky výhradně podkožně, nebo do svalu. Dnes je většina léků určena k aplikaci převážně do žíly. Sestry dnes provádějí daleko více odborných činností, například péči o centrální žilní vstupy, a samostatně pak po absolvování certifikovaných kurzů provádějí specifickou ošetrovatelskou péči o nehojící se rány a defekty.

INZERCE

Orlice park

Dr.Max+ Lékárna, SPORTISIMO, pepco®, ASAT SVET HODINEK, orion, ROSSMANN, SIRIUS, KLETINOVÝ KOUTEK, Optika Doubrava, GECO TABAK • TISK, ACTION, TEDI, e-on Drive, Break fast Cafe

orlicepark.cz | Orliceparkshopping | Orlicepark

LETNÍ KINOCENTRAL

130 Kč / 1000 Kč
CELÁ SEZÓNA

6

21:30 so 21. ŠIKMÝ KOSTEL (DIVADLO V KINĚ)
ÚT 24. ROMEO A JULIE (DIVADLO V KINĚ)
ST 25. CESTA (DOBROVOLNÉ VSTUPNÉ)
so 28. GHOST IN THE SHELL

7

21:30 ÚT 1. KOČIČÍ ODYSEA
so 5. ČTYŘI POKOJE
ÚT 8. UŽ TY PILKY DOZPÍVALY
so 12. SAMOTÁŘI
ÚT 15. SUBSTANCE
so 19. MAMMA MIA!
ÚT 22. BRIDGET JONESOVÁ:
LÁSKOU ŠILENÁ
PÁ 25. TOP GUN: MAVERICK
ÚT 29. ANORA

8

21:00 so 2. ŽIVOT K SEŽRÁNÍ
ÚT 5. BIG LEBOWSKI
so 9. NA PLECH
ÚT 12. HANEBNÝ PANCHARTI
so 16. DEN TOHO, CO TANČÍ
S KOZAMI (ŽIVÝ DABING) (150 Kč)
ÚT 19. VLNY
so 23. AMÉLIE Z MONTMARTRU
ÚT 26. LETNÍ FILMOVÝ KVÍZ (160 Kč)
so 30. VETŘELEC (150 Kč)

GAYEROVA KASÁRNA

PROMÍTÁME V AREÁLU
GAYEROVÝCH KASÁREN
U BAJKAZYLU

Mění se podle vás pohled společnosti na zdravotní sestry? Cítíte větší respekt než třeba před 30 lety?

Já sama za sebe musím říct, že jsem měla obrovské štěstí na vedoucí pracovníky, kteří si mé práce vždy neskutečně vážili. Obecně se ale pohled na sestry určitě změnil. Lékaři si dnes práce sester váží mnohem více než v minulosti, ale stále je co zlepšovat. Mnohé sestry jsou dnes vysokoškolsky vzdělané a spolupráce lékař-sestra je základem kvality poskytované péče.

I když jste si během let ve fakultce prošla více klinik, nakonec jste zůstala na Klinice onkologie a radioterapie. Proč jste si vybrala právě onkologii?

Já jsem předtím rok pracovala jako staniční sestra na imunologii. Za tu dobu se mi ve spolupráci s panem přednostou podařilo vybudovat stacionář a nechat zrekonstruovat všechny ambulance. Měla jsem z toho velkou radost a nemyslela jsem na to, že bych se měla přesouvat jinam. Pak ale přišla velká výzva. Dostala jsem nabídku, jestli bych se nechtěla přihlásit do výběrového řízení na vrchní sestru onkologie. Dlouho jsem o tom přemýšlela, ale nakonec jsem si řekla, je to výzva, jak obohatit mé znalosti a zkušenosti o další medicínský obor, který mě zaujal, naplnil a našla jsem se v něm.

Práce na onkologické klinice musí být v mnohém specifická, ne všechny příběhy u vás končí šťastně. Jak složité je pro vás se s tím srovnat?

Ta práce je opravdu velmi náročná nejen fyzicky, ale i psychicky. Na druhou stranu onkologický pacient je velmi věčný pacient. Úsměv na tváři a poděkování pacientů nás velmi motivuje do další práce. V případech, kdy pacienta nelze vyléčit úplně, je příjemné vidět, že jsme mu dokázali jeho život zkvalitnit a prodloužit. My se samozřejmě snažíme primárně o vyléčení pacientů, ne vždy je to ale možné. Pokud tým lékařů rozhodne o ukončení aktivní onkologické léčby, poskytujeme pacientům takzvanou paliativní péči. Pomáhá nám paliativní tým a komunikuje s pacientem o jeho přání. Pacient už ví, že se nevléčí, ale že se o něj v rámci paliativní péče budeme dál starat a tišit doprovodné symptomy toho nevléčitelého onemocnění. Sám pacient se rozhoduje, jestli by chtěl jít domů do domácí hospicové péče, nebo do kamenného hospice. Někdy se stane i to, že pacient souhlasí s hospicem, ale jeho zdravotní stav se natolik zhorší, že převoz lékař nedoporučí a pacienta necháme důstojně zemřít tady u nás na lůžkovém oddělení. Takže pokud už se bavíme o terminální fázi života, je pro nás motivací i to, aby pacient důstojně zemřel.

Co je podle vás klíčem k tomu, aby i v té opravdu těžké situaci pacient cítil důstojnost a lidskost?

Určitě empatie ze strany personálu. Je to o tom, abychom si opravdu našli tu chvíli a za pacientem zašli. Pokud si chce popovídat, tak s ním komunikujeme, pokud ne, tak ho třeba jenom vyslechneme. I to, že pacienta vyslechnete a dáte mu jistotu, že jste tady pro něho, je velmi důležité. Ne všichni pacienti jsou obklopení příbuznými. Jsou i pacienti, kteří opravdu zůstanou v nemoci úplně sami. My jsme tu od toho, abychom poskytli i tuto péči. Když mají pacienti na sklonku života nějaké přání, vždy se snažíme ze všech sil ho splnit.

Vy jste stála u zrodu paliativního týmu ve Fakultní nemocnici Hradec Králové. Jak dlouho už funguje a z jakého důvodu jste se o jeho vznik zasazovala?

Už v roce 2008 založil v naší nemocnici pan profesor Filip ambulanci paliativní péče, která funguje dodnes. V roce 2018 se nám pak podařilo právě ve spolupráci s profesorem Filipem obhájit takzvaný projekt Avast, který byl základem vzniku paliativního týmu. Součástí týmu je kromě lékaře a sestry

také sociální pracovnice a psychoterapeutka. Po ukončení projektu Avast se paliativní tým osamostatnil a vzniklo samostatné oddělení podpůrné paliativní péče, které působí ve FN HK a stará se o chronicky nemocné pacienty napříč obory.

Učí se dnes personál, jak mluvit s pacienty a jejich rodinami o konci života?

Primárně je to v kompetenci lékařů, kteří by měli komunikovat s pacienty a jejich rodinnými příslušníky. Předmět komunikace je ale už dnes zařazen do výuky jak budoucích lékařů, tak i sester.

Téměř 20 let zastáváte funkci vrchní sestry, která je spojená i se zvýšenou administrativou a manažerskou prací. Nechybí vám obyčejná práce s pacienty?

V náplni práce vrchní sestry opravdu převažuje administrativní a manažerská práce. Na klinice máme 55 sester, 21 sanitářů a administrativní pracovnice. Toho času na to, abych se věnovala pacientům, už tedy opravdu mnoho nezbyvá. A být mám svoji práci ráda, tak ano, někdy mi ta práce s pacienty opravdu chybí.

Už jste zmínila, že kromě práce v nemocnici také učíte na lékařské fakultě. Co vás nejvíc baví na práci s mladými sestrami?

Učím zejména proto, že v mladých lidech vidím velký potenciál a baví mě ho rozvíjet. Hrozně bych si ale přála, aby více sester, které vystudují, zůstávalo ve zdravotnictví. Ačkoliv se počty studentů na zdravotnických školách i fakultách stále navyšují, určitá část studentů nakonec skončí úplně mimo zdravotnické obory. A to je problém. Pak jsou tu také někteří, kteří po ukončení studia nastoupí do zdravotnického zařízení a po krátké době odchází. Třeba z toho důvodu, že si mysleli, že budou mít více volného času. Myslím, že pro dnešní generaci je dostatek volného času důležitější, než jak jsem to na začátku své profesní cesty vnímala já. V každém případě ze své pozice moc dobře vím, že sehnat dnes sestru není vůbec jednoduché.

Co byste poradila mladým lidem, kteří uvažují o práci v ošetrovatelství nebo už v ní začínají?

Přála bych každému, kdo práci ve zdravotnictví zvažuje, aby po ukončení studia zůstal ve zdravotnictví a našel v naší krásné a pomáhající profesi radost z práce a aby je naplňovala tak, jako mně celý můj profesní život až doposud. Práce ve zdravotnictví je krásná a opravdu se jí nemusíte bát. Je samozřejmě náročná, ale úsměv pacienta nebo radost z vyléčení či prodloužení života za to rozhodně stojí.

Říká se, že lidé v pomáhajících profesích často zapomínají sami na sebe. Jak to máte vy?

Během těch let, co ve zdravotnictví pracuji, jsem na sebe občas asi opravdu zapomínala, to je pravda. Dnes už vím, že upřednostnit práci nebylo vždy tím správným rozhodnutím. Když jsem nastupovala na pozici vrchní sestry na onkologii, můj mladší syn šel do první třídy. Jsem si vědomá toho, že jsem na syna neměla tolik času, kolik bych měla mít, naštěstí mi tehdy hodně pomáhali moji rodiče.

Jak po náročném dni nejraději odpočíváte?

Vždycky jsem měla ráda různé sporty. Nikdy jsem žádný sport nedělala vrcholově, ale velmi ráda jsem vždy relaxovala při jízdě na kole, kolečkových bruslích, při plavání nebo lyžování. Dříve jsem také dělala gymnastiku a aerobik, dnes se snažím chodit alespoň na jógu. ■

SALONEK

Hynek Šnajdar

Jubileum magazínu Salonky

Sedmdesát let je poměrně dlouhý životní věk nebo historická etapa. Je to téměř neuvěřitelné, ale s touto kulatou číslovkou jsou v prvním prázdninovém měsíci červenci spojené i hradecké Salonky. Ne, že by měly už 70 let, ale právě držíte v ruce sedmdesáté vydání kulturně-společenského magazínu Salonky! A to by mohl být důvod k malé oslavě.

Premiérové číslo se dostalo ke čtenářům

1. října roku 2019, tedy před téměř šesti lety. I když jsme od samotného začátku měli ambice, aby si magazín našel své čtenáře, cesta to nebyla jednoduchá. Záhy totiž došlo ke covidové pandemii a nikdo tehdy nevěděl, jak to všechno dopadne. Přesto jsme to nevzdali a všechny překážky, které nám stály v cestě, jsme odhodlaně překonali. Naším primárním cílem bylo, aby obsahem tohoto periodika byly nejen rozhovory se známými i méně známými osobnostmi, které něčeho zajímavého dosáhly, ale také inspirativní lidské příběhy.

V průběhu let lze konstatovat, že Hradec Králové je napříč generacemi plný velmi pozoruhodných lidí, rodáků či těch, kteří zde žijí, nebo je vítr života zavál jinam, ale ve městě něčím zanechali nesmazatelnou stopu. V desítkách rozhovorů, článků i rozmanitých seriálů na pokračování se o tom čtenáři mohou neustále přesvědčovat. Náš magazín je už určitě nedílnou součástí hradeckého prostoru a na začátku každého měsíce ho lze najít na vybraných distribučních místech po celém městě.

Zájem o magazín je neutuchající a to nás samozřejmě velice těší. Často se setkávám s tím, že mi někdo píše nebo volá, kde by mohl konkrétní magazín sehnat, když už se distribuční místa vyprázdnila. To je známka toho, že kvalita obsahu, na němž nám záleží především, je vysoká, což je sice potěšitelné, ale zároveň zavazující. Laťku jsme tedy nastavili vysoko a chceme, aby tomu tak bylo i v dalších měsících. Stále máme v úmyslu naše věrné čtenáře seznamovat s děním v Hradci na našem webu i sociálních sítích, objevovat nové osobnosti a představovat je na stránkách magazínu Salonky, aby obyvatelé města byli hrdí na to, že jsou stále součástí něčeho výjimečného, na co se nezapomíná. Děkujeme, že nás čtete a my s vámi vstupujeme do další sedmdesátky! ■

1+1 ZDARMA

PŘIJĎTE SI ZACVIČIT VE DVOU ZA CENU JEDNOHO TRÉNINKU!

STAČÍ 20 MINUT TÝDNĚ!

WWW.ELITFIT.CZ/CENIK

KLIKNĚTE NA AKCI OKURKOVKA PRO VÍCE INFORMACÍ!

Platí pouze do doplnění kapacity!

Ulevuje od bolesti, aktivuje 90 % svalů

elitfit
REVOLUČNÍ TRÉNINK

**425,-
za osobu**

Mým velkým snem je jednou mít svoji galerii

Od dětství ho přitahovalo kreslení a malování. Matyáš Rola z Čeperky, sedmnáctiletý student Střední a vyšší odborné školy aplikované kybernetiky v Hradci Králové, se věnuje malbě v oblasti graffiti a pop-artu. Úspěšně zabrousil také do animovaného filmu. Jeho krátký opus Andulka uspěl na festivalu amatérského filmu Juniorfilm ve Dvoře Králové nad Labem, kde od poroty získal čestné uznání a také Cenu ředitele Českého rozhlasu Hradec Králové. Výtvarnou cestou se hodlá ubírat i do budoucna.

••• HYNĚK ŠNAJDAR, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Barvy mě baví. To je motto vašeho facebookového profilu a je to i vidět na vašich dílech. Čím vás baví?
Připadá mi, že v dnešní době barvy chybí. Lidé v mém okolí hodně nosí černé nebo šedé nezajímavé oblečení, což působí temně a smutně. Mě naopak baví barevné věci, které vyvolávají veselější dojem a mají lepší energii.

Barvami září i váš krátký animovaný film o papouškovi nazvaný Andulka. Co vás k jeho vytvoření přivedlo a co bylo inspirací?

Určitou inspirací byl papoušek, kterého máme doma. Film je o tom, že je andulka zavřená v obchodě se zvířaty, kde už nechce být, protože je stále v kleci a nemá žádný kontakt s okolním světem.

Proto se rozhodne z obchodu uletět na svobodu. Na té krátké cestě ji potkají různá dobrodružství i nebezpečí. Například na ni zaútočí kočka, kterou ale vyleká štěkající pes. Potom se uchýlí do zrcadlové místnosti, kde ji zase vyruší člověk, a při odletu z místnosti ji srazí auto. Naštěstí ji najde kluk, který se jí ujme, vyléčí ji a andulka najde přítele do svého nového života.

Jak tento snímek vznikl? Vytvořil jste ho sám?

Ve škole máme projektové dny, kdy si můžeme zvolit téma, které chceme zpracovat, a pracovat na svém projektu. Já jsem si vybral animaci. Inspirace byla doma, vymyslel jsem děj a chtěl jsem, aby film nebyl depresivní, ale spíše zábavnější, trochu i vtipný a s dobrým koncem. Celý film jsem tvořil sám, od kreslení přes sestřihání po nazvučení.

Nedávno jste se s ním zúčastnil festivalu amatérského filmu Juniorfilm ve Dvoře Králové nad Labem, kde jste od poroty získal čestné uznání a Cenu ředitele Českého rozhlasu Hradec Králové. Bylo to pro vás překvapení?

Přiznám se, že bylo. Na festivalu byla spousta kvalitních filmů, které by si zasloužily ocenění. Když jsem od poroty dostal čestné uznání, řekl jsem si, že jsem spokojený, i když jsem festival nevyhrál, což jsem ani nečekal. Velké překvapení pro mě bylo, když vyhlášovali další ceny. Obdržel jsem ještě Cenu ředitele Českého rozhlasu Hradec Králové. To jsem tedy vůbec nečekal a moc mě to potěšilo. Už ale minulý rok v listopadu, kdy se konal tradiční festival animovaného filmu Vysokovský kohout ve Vysokově u Náchoda, jsem s Andulkou získal třetí cenu v kategorii Animované filmy, což také považuji za úspěch.

Jak na váš úspěch reagovali kamarádi a rodina?

Kamarádi mi gratulovali a doma byli nadšení, takže jsem byl rád.

Je to pro vás motivace, abyste v této cestě pokračoval?

Animace je určitě skvělá disciplína, ale pro mě to asi není to hlavní, co bych chtěl dělat. Nejvíce mě baví malování.

Výtvarný talent ve vás patrně dřímal už v dětství. Jak jste ho rozvíjel?

Kreslil jsem si už od útlého dětství a ve třetí třídě mě mamka přihlásila do Základní umělecké školy Habrmanova v Hradci Králové. Tam jsem docházel čtyři roky na výtvarku. Poté se tam otevřel nový obor počítačová grafika a 3D modelování, kam jsem přestoupil a strávil tam tři roky. Po absolvování základní školy jsem šel na Střední a vyšší odbornou školu aplikované kybernetiky, kde je možné se věnovat grafice.

Jak se vaše tvorba v průběhu let vyvíjela?

Asi před dvěma nebo třemi lety jsem začal zkoušet styly, kterým se věnuji dnes, a to pop-art a graffiti. Zatím se v tom hledám, ale je to moje hlavní výtvarná cesta, kterou bych se chtěl ubírat.

Čím vás přitahuje street art?

Líbí se mi nejen barevnost, ale také to, jak jde třeba z nápisu vytvořit umělecké dílo různými tvary. Mám také rád mural art, což je umělecký směr zaměřený na velkoplošnou malbu na stěny

ve veřejném prostoru. To bych si chtěl také jednou zkusit. Vytvořit si návrh na nějakou budovu a namalovat podle něj nějaký mural. V této souvislosti existuje projekt Město=Galerie, který se zabývá právě uměním ve veřejném prostoru, a jednou z hlavních činností projektu je realizace muralů v několika městech v republice, kde mají domluvenou legální plochu pro tvorbu, a těchto aktivit se rád zúčastním.

Je to dobrá možnost, jak oživit veřejný prostor měst?

V Hradci Králové pod Labským mostem a pod mostem u fakultní nemocnice jsou zlegalizované stěny pro street art. Umělci tam budou mít čas a klid na tvorbu. Zároveň tam vznikne něco hezkého, co veřejný prostor oživí a obohatí.

Kromě graffiti je dalším vašim směrem pop-art.

Původně jsem se tomu nevěnoval, jen jsem to někde viděl na výstavě a zaujalo mě to. Malování obrazů v tomto stylu se věnuji asi dva roky.

Co je motivem vašich obrazů?

Jsou to postavy z animovaných seriálů, jako například kralík Bugs Bunny. Na posledních dvou obrazech s pozadím podobným starým městským zapadlým koutům jsem se věnoval sochám Davida a Pieti od Michelangela, které mě fascinují tím, jak někdo v té době byl schopen vytvořit něco tak dokonalého.

Loni se v hradské Galerii Na Parkány konala společná výstava Generacemi, kde jste nejen vystavoval svá díla, ale stal jste se také autorem plakátu k ní. Jak k tomu došlo a co bylo jeho obsahem?

Maminčina kolegyně zná provozovatelku galerie Dagmar Popovou, se kterou jsem se potom domluvil, že by mi dala možnost vystavit dva obrazy a vytvořit plakátek k výstavě, na němž jsou rapperi z devadesátých let. Přišlo mi to jako dobrá praktická zkušenost. Nikdy předtím jsem nevystavoval a těším se, že se mi to zase někdy podaří.

Co je pro vaši výtvarnou tvorbu rozhodující?

Když něco uvidím, co mě zaujme, třeba staré animované filmy, které jsou autentické a mají úžasnou energii, jinou než filmy dnešní doby vytvořené pomocí moderních technologií, potom to je moment, abych sám něco vytvořil.

Máte svůj vlastní ateliér?

Ateliér mám na zahradě pod širým nebem. Venku používám spreje, doma pak maluji a dodělávám detaily.

Neuvažoval jste o studiu některé z vysokých uměleckých škol?

Zatím jsem nad tím ještě nepřemýšlel, ale není to vyloučeno.

Sledujete současné moderní výtvarné umění?

Sleduji moderní umění a mám rád, když umělec má svůj vlastní rukopis a je dobrý v kumštu, například v realistické kresbě.

Co nebo kdo vás oslovuje?

Určitě popartový umělec Josef Rataj, jeho barevné výrazná tvorba mě baví a inspiruje.

Kam se hodláte ve výtvarném umění dál ubírat?

Chtěl bych se v něm proslavit a mým velkým snem je jednou mít svoji galerii. ■

Nový cirkus v Trutnově

Australsko-česká cirkusová škola CZirkidz má za sebou úspěšné tři semestry výuky! Do podzimního semestru, který vedou profesionální akrobaté z Austrálie, zveme nové zájemce!

CIRKUSOVÁ PŘÍPRAVKA

Zájemci od 4 do 6 let si vyzkoušejí dovednosti jako žonglování, základní gymnastické prvky, párovou a závěsnou akrobacií a mnohé další.

RODIČE A DĚTI

Pro děti od 3 let, které lekci absolvují společně s rodiči. Naučí se základy akrobacie a práce s náčiním.

MLÁDEŽ / TEENAGE

Teenageři se naučí stojky na rukou, manipulační speciality jako obruče, žonglování s flower sticks, gymnastické prvky na air matraci, skupinové pyramidy a akrobatické skoky.

DOSPĚLÍ

Vybrat si můžete ze dvou variant:

- Lekce zaměřená na závěsnou akrobacií, koordinaci těla, jeho posílení a protažení.
- Párová akrobacie určená pro pár i jednotlivce, naučíte se mírně a středně pokročilé prvky ve dvojici, a to jak na zemi, tak na závěsné akrobacií.

Dotazy:
talavaskova@uffo.cz

Více informací:
www.uffo.cz/czirkidz

PARKOUROVÁ SPECIALIZACE

Lekce bude zahrnovat skákání na a přes předměty, dále správné využití pohybu těla, orientaci, kde se ve vzduchu nacházíte, aby triky byly bezpečné a efektivní. Pro zájemce 10+.

SPECIALIZACE NA ZÁVĚSNOU AKROBACII

Kurz akrobatických skoků, dále práce na lyře (závěsný kruh), trapéz, straps a lano nebo šála. Lekce bude stavět na základech akrobatických skoků studentů a naučí je sekvencování, rovnováhu a koordinaci ve vzduchu. Pro zájemce 10+.

Životní zkušenost tiskaře Lud'ka:

Důležité věci je lepší mít na papíře.

www.pratr.cz

Sezóna smíchu a hvězd aneb představení pod širým nebem

Letní večery pod korunami stromů, hvězdná obloha, vůně lesa a k tomu smích i nečekané zvraty. Lesní divadlo Chlum opět ožívá a přináší tři výjimečná představení, která rozzáří jeviště amfiteátru i oči diváků.

Sezóna byla zahájena v sobotu 7. června ve 20 hodin představením *Můj nejlepší kamarád*, svižnou francouzskou komedií o přátelství, lžích a pořádně zamotaném klubku nedorozumění. Na scéně se představily známé tváře jako Aleš Háma, Petr Motloch, Tereza Kostková, Nela Boudová a další. I přes ne úplně vydařené počasí se představení těšilo velké návštěvnosti a bylo tak skvělým zahájením letošní divadelní sezóny pod hvězdami.

V sobotu 19. července od 20 hodin se o vaši bránci postará oblíbený formát *Na Stojáka* – večer stand-up komiků, kteří si servítky rozhodně neberou. Těšte se na Karla Hynka, který zvládne proměnit běžné zážitky v komediální zlato, Kateřinu Haškovou s neodolatelnou kombinací ženského šarmu a ostrého humoru a Radka Petráše, jehož rétorický um vás nenechá v klidu ani na chvíli.

Letní divadelní trilogii uzavře v sobotu 16. srpna ve 20 hodin komedie *Fantastická žena*. Hra o dvou mužích, kteří si objednájí „ideální partnerku“ a místo splněného snu dostanou pořádnou lekci o životě, vztazích i sobě samých. V hlavních rolích uvidíte například Patricii Pagáčovou, Adrianu Jastrabana či Ondřeje Volejníka.

Areál Lesního divadla Chlum je pro diváky otevřen vždy dvě hodiny před představením a kromě skvělého divadla pod širým nebem se můžete těšit i na stánek s občerstvením, kde nechybí točené pivo, limonáda ani něco dobrého na zub.

Vstupenky zakoupíte v předprodeji za 350 Kč na colosseumticket.cz nebo osobně v hostinci U Polních myslivců. Na místě bude vstupné 400 Kč.

Přijďte si užít nezapomenutelné letní večery v magickém prostředí našeho amfiteátru.

Těšíme se na vás! ■

Na svůj první závod nikdy nezapomenu

✎ MATĚJ HOLAŇ,
FOTO: ARCHIV RADKA FIKRA

Radek Fikr převzal vedení České federace klubů vozítek s pedály poté, co ho tento netradiční sport zcela pohltil. První závod mu sice přinesl zranění a cestu do nemocnice, ale zároveň lásku na celý život. „Při střídání jsem si způsobil tržnou ránu o převodník. Můj první závod tak skončil příjezdem ambulance a návštěvou nemocnice,“ popisuje svou zkušenost prezident federace, který je zároveň nadšeným závodníkem. Tento unikátní závod má svou tradici i v Hradci Králové. Letos se koná 12. července od 13:30 na Eliščině nábřeží.

Jak jste se dostal k funkci prezidenta České federace klubů vozítek s pedály?

Úplnou náhodou. Přišel jsem se podívat na zajímavé závody a natolik mě to uchvátilo, že jsem se zeptal známého z týmu Vodník, jestli bych s nimi mohl závodit. Nejdřív mi řekli, že ne, že jich je dost. Nedalo mi to, zeptal jsem se jiného člena týmu a ten mi sdělil, že naopak potřebují posilu. Tak jsem vyrazil na svůj první závod do Kudowy-Zdróje. Postupem času se ukázalo, že pan Vyčichlo, který tento sport před šestnácti lety do Čech přivezl, už na to nestačí a hledal nástupce. Lidí ochotných převzít takovou kupu starostí moc není, ale mě to natolik nadchlo, že jsem si řekl: zkusím to, byla by škoda nechat takovou tradici zaniknout.

Kdy to bylo a jak rychle jste tedy převzal vedení?

Můj první závod byl před sedmi lety. Funkci jsem převzal před třemi lety, když mi pan Vyčichlo na závodech v Normandii řekl, že splňuji všechny jeho požadavky. Jen se tedy zapomněl zmínit, co všechno je s tím spojeno za starostí.

Jak vám šel ten první závod?

Na svůj první závod opravdu nikdy nezapomenu. Naše vozítko bylo postavené čistě pro rekreaci, ne pro závodění. Já jsem ale sportovec, takže jsem se snažil závodit naplno. Při střídání jsem si způsobil tržnou ránu o převodník. Můj první závod tak skončil příjezdem ambulance a návštěvou nemocnice. Všichni doktoři a pacienti se chodili dívat

na vodníka v zeleném kostýmu, který sedí na pohotovosti – to byl můj první kontakt s tímto sportem.

Každý tým má své téma. Jak to vlastně funguje?

Vozítka jsou originální, každý si může vymyslet vlastní koncept třeba podle oblíbené pohádky nebo seriálu. Musí vytvořit nejen vozítko, ale i vtipnou scénku, kterou se před závodem představí. Depo také musí být nazdobené v duchu tématu. Hodnotí se totiž nejen rychlost, ale i estetika – kostýmy, depo, scénka. Někdo sice může dojet první, ale bez dobrého estetického dojmu, který je nedílnou součástí celé show, nemusí skončit na stupni vítězů v tzv. kombinaci. Tedy sečtení výsledků v kategorii estetika a rychlost.

Jaká jsou další témata kromě již zmiňovaného vodníka?

Letošní novinkou je posádka Žralok, Sanitka a Formule. Máme třeba i Veterána a spoustu dalších. Celkem máme šestnáct vozítek, takže už dokážeme uspořádat vlastní české závody. Dříve jsme byli závislí na francouzských a italských týmech.

Jak vznikl tento sport v Čechách?

Ve Francii se kamarádi sešli v garáži, dali si nějaké drinky a vymysleli tento srandovní koncept. Dnes tam mají kolem 2000 vozítek a je to uznávaný oficiální sport s dvaceti závody za sezonu. U nás to začal pan Vyčichlo před šestnácti lety s vozítkem Český lev. Následně pan Ladislav Vojtko zkonstruoval Vodníka

INZERCE

25
Futurum
PROSTĚ LEPŠÍ JIŽ 25 LET

FESTIVAL
ZMRZLINY
A SLADKOSTÍ

26. ČERVENCE

a pokračovalo to stavbou dalších. Bez francouzských přátel by to ale nevzniklo – ze začátku nebyly žádné české týmy.

Co vám chybí k tomu, abyste byli oficiálním sportem i v Česku?

Bohužel jsme zatím bráni jen jako zábavní skupina, i když jezdíme na mezinárodní závody a máme mistrovství republiky. Ve Francii se to povedlo díky ministroví, který si závody šlapacích vozítek oblíbil. U nás by to muselo jít také přes politickou podporu, ale zatím jsme neúspěšní.

Jak rychle vozítka jezdí a na jakém principu?

Dosahujeme rychlosti kolem 40 km/h, někdy i víc. Jezdíme čistě vlastní silou, máme čtyři kola a převody jako klasické kolo. Sedíme v sedačce a šlapeme. Je to o fyzické kondici a konstrukci vozítka. Profesionální stroje stojí kolem dvaceti tisíc korun.

Máte technické limity?

Přesně daná pravidla jsou na našich webových stránkách slapacivozitka.cz – velikost kol, rozměry vozítka, výška nad zemí. Kdokoli si podle toho může postavit vlastní vozítko.

Jak dlouho trvají závody?

V Čechách 80–90 minut, v zahraničí jsou i 24hodinové závody inspirované Le Mans. Každá posádka má čtyři piloty.

Kdo je vaše cílová skupina? Pro koho jsou závody určené?

Naše cílová skupina jsou rodiny s dětmi, obecně všichni, které to baví. Vidí tam svoje oblíbené postavičky, baví je hlavně scénky a pak je pro ně velmi lákavé, že si můžou do vozítek sednout. Pokud dosáhnou na pedály, mohou se v nich i projet a vyfotit se. Je to vlastně takový cirkus – v dobrém slova smyslu. Každý si tam najde něco, co ho zaujme.

Je tedy možné si vozítka vyzkoušet?

Ano, umožňujeme to v době, kdy stavíme depa, zhruba od desáté hodiny dopoledne. Pak máme oběd a následuje závod. Děti si můžou sednout a projet se, ale pod dohledem. Občas se stane, že děti jsou tak nadšené, že z vozítka ani nevidí, ale šlapou a jedou – až narazí jeden do druhého.

Kde všude v Čechách závodíte?

Navštívili jsme mnoho míst. Závodili jsme třeba v Poděbradech, kde se nám moc líbilo. Současné vedení města nás ale bohužel nepodporuje. Bez podpory města to nejde kvůli nákladům na záborny, obědy pro piloty, parkování. Všechno děláme dobrovolně bez honoráře. Skvěle to funguje v Rychnově, kde starosta projekt i přes původní obavy nakonec podpořil. A takové spolupráce si velmi vážíme.

Vracejí se zahraniční týmy?

Francouzi určitě, máme potvrzených dvanáct týmů. Italové jsou komplikovanější – autobus je

stojí 8700 eur. Rozhodovali se mezi Francií a Českem, nakonec jedou do Francie. Italské týmy jsou hodně horkokrevné, často tam dochází ke kolizím.

Kolik lidí přijde na hradecký závod?

V Hradci máme nejsilnější fanouškovskou základnu, přijde zhruba tisíc diváků. Máme tu dlouhou tradici. Velmi si vážíme podpory města i lidí, bez nich by to nešlo.

Kudy povede trasa závodu?

Začínáme u Muzea východních Čech, poté pokračujeme přes Tyršův most. Projíždíme Havlíčkovou ulicí na Masarykovo náměstí kolem fontány, pak pěší zónou na Pražský most a nábrežím zpět. Okruh má zhruba kilometr a půl.

Je hradecký závod součástí mistrovství Evropy?

Ano, hradecký závod je jedním ze závodů mistrovství Evropy. Celé mistrovství zahrnuje květnové závody v Itálii, červencové v Česku a zářijové ve Francii. ■

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

DŘEVO CENTRUM

NA DŘEVO JSME ODBORNÍCI

Prodejna HRADEC KRÁLOVÉ

📍 **Vážní, 500 03 Hradec Králové**
☎ 725 921 114

Prodejna PARDUBICE

📍 **Dělnická 384 (areál ZNN), 530 03 Pardubice**
☎ 774 432 001

🛒 www.eshop.drevocentrum-as.cz

📍 Dřevocentrum CZ, a.s.

**sleva
8%
na váš nákup**

Platnost do 31. 8. 2025.

Vítězí, točí klipy s hvězdami, tančí na koncertech a rozšiřují se

Tanečníci nejúspěšnější královéhradecké skupiny T-BASS, která na scéně působí již 28 let, mají za sebou další velmi úspěšnou sezónu. Dařilo se jim na všech velkých soutěžích, kterých se zúčastnili. Největších úspěchů dosáhla juniorská choreografie Beat(IN) Fashion pod vedením choreografů Honého a Brandisse, kteří získali titul Mistr mistrů Czech Dance Masters největší české taneční organizace Czech Dance Organization a také titul absolutního vítěze organizací Taneční skupina roku a Best of the best.

☛ HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: LUKÁŠ HOLÝ

Skupina T-BASS v extraligových třídách získávala medailová umístění ve všech věkových kategoriích. Patří tedy znovu mezi nejúspěšnější taneční školy v České republice a skvěle reprezentuje město Hradec Králové. „Taneční skupina neustále reaguje na nejnovější trendy v tanci, hudbě i fashion stylu. Velkou devizou je, že je schopná udržet si tanečníky až do dospělosti, umí je motivovat, rozvíjet a dávat jim prostor pro seberealizaci. Skupina je úspěšná nejen na soutěžích, ale také na komerční scéně. Zároveň pořádá mnoho prestižních akcí, jako jsou Dance Floor Attack nebo Streetmania,“ řekl zakladatel skupiny a její vedoucí Zdeněk Zolman.

Kromě soutěžních úspěchů však skupina T-BASS válí i na zmíněné komerční scéně. Natočila totiž několik hudebních videoklipů s umělci, mezi něž patří největší slovenská rap star Separ nebo progresivní čeští interpreti Sawsane či vítěz The Mag Wrap – Egy. Tanečníci se objevují i na koncertních pódiích, například na největším vystoupení Bena Cristovaa v pražském Edenu a rovněž chystají velký comeback v podobě připravovaného koncertu skupiny Lunetic v říjnu v O2 Universum v Praze. S touto skupinou tanečníci pracovali již v roce 2001 na její tour.

„V souvislosti s četnými aktivitami hradeckých tanečníků je třeba připomenout tradiční show T-BASS, kde lze vidět aktuální tvorbu všech slo-

žek skupiny, a na hudebního hosta, vítěze rapové soutěže The Mag Wrap – Egyho. Streetmania se uskuteční v sobotu 27. září od 15 hodin na střeše OC Futurum v Hradci Králové a vstupné pro diváky je zdarma,“ zve na tuto událost Zolman, který zároveň připomenul, že taneční skupina T-BASS vyhláší zápis nových členů od věku 2,5 let, jenž se bude konat celé září.

Zapsat se může každý se zájmem o tanec, a to i bez předchozích zkušeností a v každém věku. Velký boom skupina zaznamenává například u kategorie 30+. Zájemci se mohou přihlásit pomocí e-mailu t-bass@email.cz nebo se během září osobně zastavit v recepci tanečního studia T-BASS v Gagarinově ulici čp. 844/9 na Slezském Předměstí, vždy ve všední dny mezi 16. a 18. hodinou.

„Protože vnímáme, že se doba mění a mnoho dětí nemá dostatek možností efektivně a smysluplně trávit volný čas, rozhodli jsme se otevřít kurz všeobecné pohybové průpravy pro děti od 2,5 let. Děti se zde budou hravou formou učit základní pohy-

bové dovednosti, jako jsou koordinace pohybu, balanční cvičení, flexibilita nebo základy gymnastiky,“ uvedl Zdeněk Zolman. Součástí kurzu budou různá cvičení s pomůckami i bez nich, práce v kolektivu – socializace, překážkové dráhy i rytmická cvičení. Smyslem je tedy naučit děti všeobecným pohybovým dovednostem, ale zároveň je socializovat a probudit v nich lásku ke zdravému pohybu a životnímu stylu. Zájemci se mohou zapsat prostřednictvím e-mailu t-bass.lucie@seznam.cz. ■

INZERCE

tn_média | Východočeská televize | Salonky | Trutnovinky | Vrchlabinky

HLEDÁME KOLEGU | Obchodní manažer specialista

Společnost TN Media v Hradci Králové rozšiřuje úspěšný tým Východočeské televize V1 a magazínu Salonky.

Co u nás budete dělat?

- Aktivně prodávat reklamní prostor a vyhledávat nové potenciální klienty v H.K. regionu.
- Pečovat a obchodně rozvíjet stávající klienty na svěřeném portfoliu produktů.

Co Vám můžeme nabídnout?

- Atraktivní zázemí silné mediální skupiny.
- Motivační finanční odměny.
- Využívání služebního vozu.
- Profesionální zaškolení.
- Příjemné pracovní prostředí.

Oslovila Vás naše nabídka?

- Životopis a motivační dopis zasílejte na monika@tn-media.cz

Těšíme se na Vás

tn_média

Obchodní oddělení: Monika Kličarová
email: monika@tn-media.cz
tel.: (+420) 733 353 695

Východočeská
televize

www.vzpravky.cz
VýchodočeskáTelevize
@vychodoceska.televize

První koncert zvonohry v Česku rozezní nizozemská carillonerka

K mimořádné kulturně-společenské události dojde ve Sboru kněze Ambrože v Hradci Králové, kde sídlí úřad zdejší diecéze Církve československé husitské. V sobotu 5. července zde bude uvedena první zvonohra v České republice spojená s inauguračním koncertem nizozemské carillonerky Rosemarie Seuntiëns a Žestového kvarteta Filharmonie Hradec Králové, který bude zahájen v 17 hodin.

■ HYNEK ŠNAJDAR

Tato hudebnice, jež studovala hru na klavír na Hudební akademii v Tilburgu a zvonkohru na Nederlandse Beiaardschool v Amersfoortu u Arie Abenese, publiku představí žánrově pestré hudební vystoupení a rozezní hradeckou zvonohru. Ke hraní na tento nástroj nizozemskou hudebnici přivedla carillonistka M. Dolors Coll. „Dokončovala jsem studium klavíru na konzervatoři a zároveň jsem začínala univerzitní studia. Po jejich dokončení mě M. Dolors Coll důkladně seznámila s celým světem zvonohry, představila mě všem kolegům carillonérům a umožnila mi poznat další zvonohry. Mož-

nost hrát hudbu každý den je pro mě skutečnou výsadou. A dělat to s tak magickým nástrojem pro mě zůstává vždy překvapením a luxusem,“ prozradila nizozemská hudebnice.

Po této nevšední premiéře se uskuteční další koncerty, a to vždy první neděli v měsíci. V letním období, 3. srpna, zvonohru rozezní Carl Van Eydhoven z Belgie a bude také natáčet Česká televize. Dále 7. září vystoupí Anna Maria Reverté ze Španělska, 28. září hudebník a kampanolog Radek Rejšek se Souborem brdských trubačů – členové Hradní stráže – a 5. října Boudewijn Zwart z Nizozemska. Podle Pavla Pechance, biskupa zdejší

Církve československé husitské, v sobě projekt Zvonohry spojuje historické hodnoty a uměleckou originalitu.

„Mám velkou radost, že královéhradecká zvonohra, projekt našeho Sboru kněze Ambrože, jde do svého cíle. Máme pověšeny zvony, klaviatura je už na svém místě v kabině zvonohráče a čeká na své napojení na srdce zvonů. Vznikne tak u nás zcela první a jediný koncertní nástroj, který bude moci hostit zahraniční carillonéry,“ řekl biskup. Zvonohra je umístěna ve věži sakrální stavby Sboru kněze Ambrože významného českého architekta Josefa Gočára, která je kulturní památkou. Náboženská obec iniciativu zvonohra organizuje již od roku 2009. „Díky dokončení tohoto projektu dojde k vytvoření kulturního a komunitního centra, které přispěje k uměleckému a duchovnímu obohacení tohoto místa,“ uvedl Pechanec.

Jeden z hlavních iniciátorů projektu je hudební skladatel a nejlepší český carillonista, tedy hráč na zvonohru, Radek Rejšek, který již přichystal notový materiál obsahující základní repertoár hradecké zvonohry pro živé i automatické hraní. „Kolem sebe také začal shromažďovat skupinu budoucích carillonérů. Díky svým parametrům však hradecká zvonohra nebude jen lokální záležitostí, ale přiláká i skvělé zahraniční hudebníky,“ sdělil biskup.

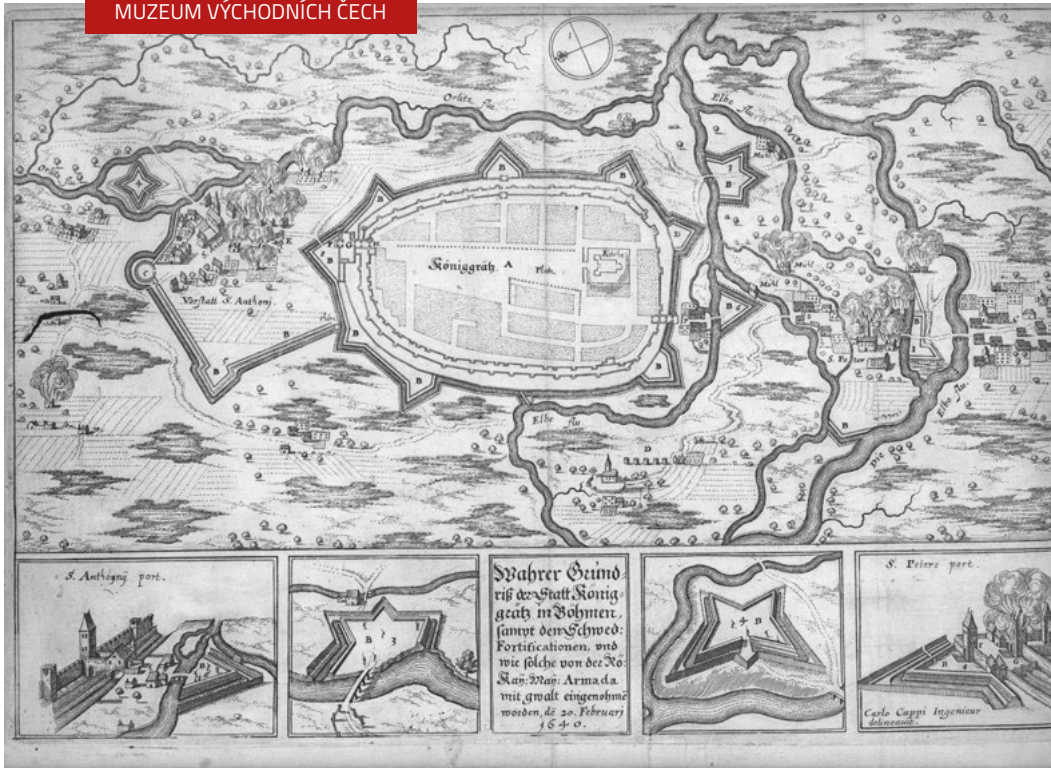
Český zvonář Petr Rudolf Manoušek ve spolupráci s nizozemskou firmou Koninklijke Eijsbouts B. V., v jejíž zvonárně zvony odléval, a s belgickou firmou Clock-O Matic N. V., která pro zvonohru dodává elektroniku a automatizovaný hrací systém, je připraven na dokončení tohoto unikátního hudebního nástroje, jenž v České republice bude

první stabilně umístěnou koncertní zvonohrou splňující současné mezinárodní požadavky pro tento nástroj. Vzhledem k tomu, že projekt zvonohry je finančně nákladnou záležitostí, biskup Pechanec prostřednictvím dopisu oslovil radu brněnské diecéze s žádostí o pomoc.

„Zvonohra má téměř vše, co potřebuje, my máme stále i nadšení dílo dokončit, jen financí se jaksi nedostává,“ poznamenal v dopise a brněnskou diecézi seznámil s dlouhou náročnou cestou zvonohry od roku 2009 do současné doby. „Museli jsme vyvinout velké úsilí a přesvědčit o smyslu projektu vedení města, kraje a vejít maličko ve známost. Od roku 2022 se nám v náboženské obci podařilo získat dotace nejen města, ale i kraje, přispělo mnoho dárců i menších firem, natáčelo se u nás za účelem pronájmu několik filmů, uskutečnili jsme mnoho koncertů pro zvonohru, některé byly ze strany umělců částečně nebo zcela benefiční. Touto cestou se nám během tří let podařilo sehnat 5 200 000 korun,“ napsal v dopise hradecký biskup. Kromě toho rovněž připomenul, že vznikla sbírka na zvonohru. „Pro tyto účely máme zřízen transparentní účet u Raiffeisen Bank, číslo účtu 4862517001/5500. Zároveň je také možné přispět na crowdfundingové platformě DONIO, kde jsme založili sbírku a lze zde najít aktuální informace o zvonohře. Sběrka nese název Pomozte rozehrát 1. zvonohru v ČR – podpořte automatiku a cvičnou klaviaturu,“ dodal. ■

Bída a lesk barokního Hradce Králové

JOSEF ŠRÁMEK, FOTO: SBÍRKA MVČ

Pro Hradec Králové 16. století představovalo příslovečný zlatý věk, třebaže ani tehdy se mu potíže nevyhýbaly. Obecně však město získalo novou, renesanční, tvář, dodnes reprezentovanou Bílou věží, rozvíjela se kultura, školství, dařilo se i ekonomice. Tento slibný rozvoj ale přetalo v roce 1618 vypuknutí stavovského povstání, které přerostlo v celoevropský konflikt, známý jako třicetiletá válka.

Ta na královéhradecké obyvatele těžce dolehla. Důsledky konfliktu se projeví jak po stránce sociální v důsledku vypovězení obyvatel nekatolického vyznání, tak ekonomické v podobě zatížení daněmi, válečnými odvody, a především dopady samotných vojenských operací, především poté, co Hradec Králové roku 1639 ovládla švédská vojska. Třebaže se město posléze znovu dostalo do císařských rukou, boje se neobešly bez dalších škod, hlavně na rozsáhlých královéhradeckých předměstích. Z let 1618 až 1648 tak vyšel Hradec Králové velmi oslaben. Pohnutá doba ale přinesla i cennou

památku, vyobrazení města v době jeho dobývání císařskými silami v roce 1640, které vyhotovil italský inženýr Carlo Cappel.

Těžké časy bývají následovány dobou obnovy a rozkvětu, nejnak tomu bylo i v případě Hradce Králové. Nový kulturní a sociální vzestup s sebou přinesla volba města za sídlo nově založeného biskupství v roce 1664, v jehož čele stanul Matouš Ferdinand Sobek z Bílenberka. Rodák z moravského Rajhradu studoval na broumovském klášterním gymnáziu a vstoupil zde roku 1638 do benedik-

tinského řádu. Po studiu na olomoucké jezuitské univerzitě pokračoval v úspěšné církevní kariéře, v roce 1669 se stal pražským arcibiskupem. Místo posledního odpočinku ale první královéhradecký biskup našel v broumovském klášterním kostele.

Skutečnost, že se Hradec Králové stal centrem nové diecéze, pozitivně ovlivnila další rozvoj kultury, vzdělanosti a v neposlední řadě i samotnou podobu města, když zde vznikla řada nových staveb – kostel Nanebevzetí Panny Marie (1654–1666) s přílehlou jezuitskou kolejí (1671–1710), biskupská rezidence (1709–1716), biskupský seminář (1709–1716), přestavěná kaple sv. Klimenta (1714–1717) či mariánský morový sloup (1715–1717). Třicetiletou válkou zdevastovaná královéhradecká architektura tak získala honosnou barokní tvář.

Atmosféru ve městě zásadně ovlivňovala přítomnost jezuitského řádu. Tovaryšstvo Ježíšovo se v Hradci Králové usídlilo již roku 1636, ale až roku 1644 došlo k položení základů místní koleje. Byť byli jezuité nástrojem rekatolizace a v jistém slova smyslu sociální disciplinace, na druhé straně (nejen) v Hradci Králové provozovali kvalitní školství, pěstovali divadlo, vydávali knihy a pěstovali rozličné vědní obory. Jako význační řádoví učenci prosluli královéhradečtí rodáci Bohuslav Balbín z Vorličné, František de Paula Švenda či Stanislav Kostka Vydra. Bohuslav Balbín (1621–1688) se stal autorem vlivných historických děl, vystupoval také ve prospěch českého jazyka. Jeho proslulá

(ovšem latinsky psaná) Rozprava na obranu jazyka slovanského, zvláště pak českého po svém oficiálním vydání roku 1775 zásadně ovlivnila národní obrození. František de Paula Švenda (1741–1822) se do historie rodného města zapsal cenným sepsáním jeho dějin, prvních v českém jazyce. Rozsáhlé čtyřsvazkové dílo vyšlo v letech 1799–1818 a jeho význam dodnes spočívá v tom, že autor tu zachytil svědectví historických pramenů, které byly později ztraceny. Švendův vrstevník Stanislav Kostka Vydra (1741–1804) naopak proslul jako význačný matematik, ovšem i on se stal jednou z důležitých osobností národního obrození, jeho jméno můžeme dodnes číst pod okny Národního muzea.

Závěr barokní doby v Hradci Králové znovu poznamenaly válečné události, konkrétně rakousko-pruské války, v nichž císařovna Marie Terezie hájila své dědictví. Prusí vojáci několikrát vpadli až do města a jejich řádění roku 1762 dokonce skončilo velkým požárem. Tato zkušenost pak měla za následek proměnu královského věnného města ve vojenskou pevnost, což však už představuje jinou dějinnou kapitolu. ■

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 31. díl

Fotbal v Hradci Králové se datuje již od roku 1905 a za tu dobu se tedy v našem fotbalovém oddíle vystřídaly stovky, stovky a další stovky fotbalistů. Pamětníci, kterých již dnes není moc, si ještě živě vzpomínají na začátek padesátých let, kdy zde hrávali takoví skvělí fotbalisté jako např. brankář František Matys, zcela mimořádný hráč již končící svoji kariéru Pepi Bican, Jaroslav Kosina, Jiří Hemelík, Josef Pytlík, Josef Markvart, Josef Bořek a další. Každá doba měla své fotbalové hvězdy, a proto nejde v dnešní době vůbec ohodnotit, kdo byl lepší. Jaká by byla historická nejlepší sestava hradeckých Votroků, o to se pokusili autoři úspěšné knihy Černobilá historie Michal Petrák, Jiří Rádl a Tomáš Rademacher. Jak píšou autoři ve své knize, na výsledku historické sestavy se podílelo sedmdesát osobností kolem hradeckého fotbalu a z jejich názorů nakonec bylo určeno těchto jedenáct hradeckých plejerů.

Jako nejlepší trenér v historii hradeckého fotbalu byl podle očekávání vybrán hradecký rodák a patriot našeho města **Ladislav Škorpil**. Jeho trenérská bilance byla velice úspěšná a jeho renomé v československém a později českém fotbalu bylo a je dodnes stále na nejvyšší úrovni. S hradeckým ligovým dorostem získal v sezóně 1985/86 mistrovský titul a v sezóně 2001/02 se Slovanem Liberec muži vyhrál mistrovský titul za první místo v ligové soutěži. Jeho trenérské štače byly dvakrát v Hradci Králové, dvakrát v Liberci, dvakrát v DAC Dunajská Streda a v Dukle Praha. Tři roky působil i jako hlavní trenér u reprezentačního mužstva do jednadvaceti let. Jeho rukama prošly za celou jeho trenérskou éru desítky a desítky mladých talentovaných fotbalistů, kteří později skončili v reprezentaci.

Sestava, která z této ankety vzešla, se podle mého názoru určitě povedla, protože se na ní shodli další fotbaloví odborníci a fanouškové hradeckého fotbalu. Samozřejmě zde působili i další kvalitní fotbalisté, ale přihlíželo se k tomu, kolik toho tyto hráči v Hradci Králové odehráli a jaký měli vztah k našemu fotbalovému oddílu. Celá sestava je vlastně složena z fotbalistů, kteří téměř celou svoji kariéru strávili v černobílých barvách.

Anketní historická sestava fotbalistů Hradce Králové nakonec dopadla takto – brankář Jindřich Jindra – obránce Vladimír Mráz, Jiří Hledík, Jan Rolko a Zdeněk Pičman – záložníci Jaroslav Hůlka, Zdeněk Krejčí a Rudolf Tauchen – útočníci Edmund Schmiut, Pavel Černý starší a Zdeněk Zikán.

Jindřich Jindra

– brankář, přezdívká Čenda, narozen 19. 5. 1936, 242 zápasů. Brankář Jindra byl dlouhá léta velkou oporou hradeckých fotbalistů a dostal se až do reprezentace. Druhým brankářem byl v té době Milan Paulus a ten, který dosahoval svým brankářským uměním na úroveň svého kolegy

v bráně Jindru, toho hodně proseděl na lavičce jako náhradník. Úžasná brankářská dvojice, která si rozuměla na hřišti i v soukromí. Jindra pracoval v ČKD jako slévač a pravidelně chodil do zaměstnání. Stávalo se, že hradečtí fotbalisté přijeli z ligového zápasu ze Slovenska ráno vlakem a on hned z nádraží odcházel na ranní směnu do ČKD, ač nemusel. Ostatní spoluhráči se utíkali vyspat do své postele. Na dnešní dobu neuvěřitelné, ale naprosto pravdivé.

Vladimír Mráz

– obránce, narozen 19. září 1956, 308 zápasů a 0 branek. Velice kvalitní obránce, který toho uměl hodně a nebýt jeho zdravotních potíží, určitě by odešel do našich předních ligových týmů. Výborný kamarád, slušný, moc toho nenamluvil, ale na hřišti byl na něho naprosto spoleh.

Odehrál spoustu zápasů, ve kterých kraloval, a býval nejlepším hráčem na hřišti. Za všech okolností by ho chtěl mít ve svém mužstvu každý ligový trenér.

Jiří Hledík

– obránce, narozen 19. dubna 1929, 149 zápasů a 10 branek. Pamětníci zlaté éry hradeckého fotbalu, kdy se v ročníku 1959/60 stali fotbalisté Spartaku Hradec Králové mistry ligy, stále vzpomínají na tento úspěch a mají v paměti největší ikonu tohoto mužstva Jiřího Hledíka.

Tento fotbalista dosahoval takových výkonů, že kdyby v době, kdy hrál on, byly takové podmínky, jako mají fotbalisté dnes, zcela určitě by oblékal dres těch nejlepších evropských klubových mužstev v Evropě. Byl to mimořádný fotbalista, který jako střední obránce uměl všechno. Pro výkopy brankářů soupeře si chodil vždy on a pravidelně hlavičkoval a vyhrával souboje s útočníky. Ve vzdušných soubojích byl naprosto nepřekonatelný a jeho tvrdost a fotbalová genialita mu pomáhaly být téměř vždy úspěšný. Jiří Hledík byl nejlepší fotbalista celé historie hradeckého fotbalu. Startoval za národní mužstvo na mistrovství

světa ve Švédsku v roce 1958. Přestože jeho výkonnost neustále stoupala, na další mistrovství světa v roce 1962 se již nedostal. V ročníku 1958/59 totiž přestoupil ze Spartaku Sokolov (dnešní Sparta Praha) do Hradce Králové, dostal distanc na jeden rok a upadl v nemilost vedení národního mužstva. Odehrál ještě nějaké kvalifikační zápasy pro Chile, ale konečná nominace byla pro něho již krutá. Jako hráč byl na hřišti nepřehlédnutelný a hradeckými fanoušky doslova zbožňovaný.

Jan Rolko

– obránce, přezdívká Barry, narozen 31. října 1948, 262 zápasů a 23 branek. Fotbal začal hrát jako dorostenec ve svém rodném Kolíně a přes vojenské týmy VTJ Milovice a VTJ Slaný se dostal do Hradce Králové, kde potom úspěšně působil až do roku 1981. Hned po příchodu z vojny v roce 1970

ho trenér Zdeněk Krejčí zařadil do základní sestavy na místo stopera. Jeho hra byla založena na výborné hře hlavou, fotbalovým myšlením a smyslu pro kombinaci, což zvláště u něho oceňoval špilmachr týmu Jarda Hůlka, který od něho dostával ze zadu výborné přihrávky. Honza Rolko byl po dobu svého působení v hradeckých barvách na svém postu nenahraditelný a svým skromným vystupováním patřil vždy k nejoblíbenějším a nejsympatičtějším fotbalistům. Za jeho fotbalovou kariéru se vystřídal podle jeho slov asi 12 trenérů a on nejraději vzpomíná na Zdeňka Krejčího, který mu dal šanci jako mladému začínajícímu fotbalistovi hned po jeho příchodu. Dobré vzpomínky má i na bývalého trenéra národního mužstva Dušana Uhrina, pro kterého má jen slova chvály.

Zdeněk Pičman

– obránce, narozen 23. ledna 1933, 296 zápasů a 20 branek. Když přišel Zdeněk Pičman z pražského Dynama

(dnešní Slávia Praha) do hradeckého mužstva, začínal zde hrát jako pravé křídlo a svými výkony hned zaujal všechny hradecké fotbalové příznivce. Později se přesunul na místo levého obránce a jeho výkonnost šla ještě nahoru. Stala se z něho velká opora zadních řad a dotáhl to až do stříbrného mužstva na olympijských hrách v roce 1964 v Tokiu. Měl velkou smůlu, že na postu levého obránce národního mužstva hrál tehdy jeho kapitán Ladislav Novák, který tam na dlouhou dobu za sebe nikoho nepustil. Zdeněk Pičman byl na tom podobně jako jeho spoluhráč Jiří Hledík. Oba fotbalisté hráli v době, kdy se do zahraničí nechodilo, ale oba by zcela určitě nastupovali v předních týmech Evropy. Trochu předběhl dobu, protože jako obránce měl patriční rychlost, byl tvrdý, výborně hlavičkoval, měl výbornou přihrávku a střelu, ale hlavně to byla osobnost týmu, jak na hřišti, tak i v kabině. Po skončení své fotbalové kariéry si vedl úspěšně jako vedoucí prodejny Ovoce – zelenina na bývalé Leninově ulici (dnes Gočárova třída).

Jaroslav Hůlka

– záložník, přezdívká Brčál, narozen 1. července 1951, 277 zápasů a 37 branek. Takových tvůrců hry, jako byl záložník Hůlka, se vystřídalo v hradeckých barvách minimum, byl to mozek mužstva. Tento post byl a stále je pro fotbalové týmy nedostatkem zbožím. Rodák z Pardubic přišel do Hradce v ročníku 1972/73 a hradeckým barvám zachoval věrnost po celou dobu své fotbalové kariéry. Uměl hrát oběma nohama, a když byl zraněn a nehrál, na hře hradeckých to bylo hned vidět, že tam chybí rozehrávač a osa týmu. Přestože jeho předností nikdy nebyla rychlost, jeho technická zdatnost byla na takové úrovni, že tento handicap nebyl ve hře týmu nikdy znát. Přestože Jaroslav Hůlka nebyl tím pravým klasickým střelcem, hradečtí fanoušci si určitě pamatují na ročník 1972/73, kdy dal nádhernou branku ze třiceti metrů v ligovém zápase s VSS Košice, při které vymetl šibenici v brance tenkrát

INZERCE

PODPOŘTE REKONSTRUKCI NAHRÁVACÍHO STUDIA V HRADCI KRÁLOVÉ A ZÍSKEJTE ZAJÍMAVÉ ODMĚNY

NASKENUJ KÓD

vykajícího brankáře Švajlena. Tímto utkáním se v hradeckém ligovém týmu chytnul a od té doby potom nastupoval v základní sestavě. Vždy ho zdobila skromnost a slušnost. Tento fotbalista hrál výborně i nohejbal a v Hradci mezi fotbalisty neměl nikdy konkurenci, a protože se rád sázel, vždy tyto zápasy vyhrával. K jeho největším zálibám patří jeho krásná chalupa v Kunvaldu v Orlických horách a chov papoušků.

Zdeněk Krejčí

– záložník, přezdívkou Bochník, narozen 9. září 1928, 145 zápasů a 9 branek. Tento fotbalista byl pro mužstvo Spartaku Hradec Králové velkou osobností týmu a to samé předváděl ve své trenérské kariéře po skončení aktivní činnosti. Byl to právě on, kdo v nejúspěšnější době, kdy Hradec

Králové vyhrál I. ligu, byl tím hráčem, který dával mužstvu ten správný směr a byl hlavním tvůrcem všech zápasů, které odehrál v dresu hradeckých fotbalistů. Nebyl nijak rychlý, ale s balonem to uměl a svými přihrávkami zásoboval útočníky, kterým vytvářel brankové šance. Mezi fotbalovými příznivci měl letitou přezdívku Bochník, jež mu zůstala až do konce fotbalového života. Ta přezdívka vznikla takto: Jednou kopal Krejčí trestný kop, který se mu moc nepovedl, a vysoko překlpl branku. Na to hned reagoval hradecký fanoušek Vladislav Král (pozdější úspěšný ředitel gymnázia Boženy Němcové v Hradci Králové), když říkal, že ten balon letí jako bochník chleba. Jak jeho přezdívka vlastně vznikla, nevěděli určitě ani Zdeněk Krejčí.

Rudolf Tauchen

– záložník, narozen 2. října 1940, 309 zápasů a 65 branek. Rudolf byl mimořádný fotbalový talent od Boha, který měl vytříbenou techniku, skvělou kličku, přihrávku a jeho rychlé úniky od středové čáry, kdy chodil sám na brankáře, se nezapomínají. Postupně se však z něho s přibýva-

jícími léty stal kvalitní rozehrávač a až do konce své bohaté kariéry byl oporou hradeckých fotbalistů. Na vojnu se dostal v roce 1959 do Dukly Praha, kde si zahrál s velice kvalitními fotbalisty, jako byli Novák, Masopust, Pluskal, Kučera a další, se kterými byl i na fotbalovém turnaji v USA, o kterém později psal i spisovatel Ota Pavel. O Taucha byl tenkrát velký zájem ze strany Dukly i Spartaku Sokolovo (dnešní Sparta), ale on zůstal vždy věrný hradeckým barvám. Byl to slušný a skromný fotbalista a hradečtí fanouškové ho měli rádi.

Edmund Schmidt

– záložník, narozen 8. října 1943, 263 zápasů a 68 branek. Další klenot hradeckého fotbalu, který zde působil celou svoji fotbalovou kariéru. Eda, jak mu celý fotbalový Hradec říká, přišel do kvalitního mužstva Spartaku Hradec Králové v sezóně 1961/62. Krátce poté začal hrát v zá-

kladní sestavě a postupem času se z něho stala na dlouhou dobu hradecká opora. Byl to velký elegán, jak na hřišti, tak i v soukromí, a velká respektovaná osobnost pro mužstvo v kabině i na hřišti. Jeho koloběžka, jak se říkalo jeho klíče obráncům, byla úžasná a úniky po křídle a centry do vápna byly vždy fotbalovými lahůdkami pro hradecké diváky. V roce 1966 odehrál i dva zápasy za národní mužstvo ČSSR.

Pavel Černý

– starší útočník, přezdívkou Rum, narozen 11. října 1962, 373 zápasů a 146 branek. Pavel se již narodil jako kanonýr a jeho technické i razantní střely byly vždy lahůdkou pro divákovy oko. Fotbal měl po otci Jiřím (mistr ligy v roce 1960 v dresu Spartaku Hradec Králové) v krvi a už

jako dorostenec dokazoval, že přihrávky a kombinační hra budou v budoucnosti jeho velkou devizou. V dorostenecké I. lize se tehdy s ním sešli výborní spoluhráči, jako byli Frýda, Němeček, Kubík a Mejstý, a všichni ti fotbalisté se později dostali do reprezentačního mužstva. Pavel Černý byl jedním z nejskromnějších fotbalistů, kteří kdy hrávali v Hradci Králové. Hradečtí fanouškové ho milovali, a když už pro něho výkonnostně začínal být Hradec malý, získala ho pražská Sparta. Tam se dostal i do reprezentace a po dvou letech přestoupil do japonské Hirošimy. Byl to fotbalista par excellence a zařadil se jako střelec mužstva mezi ty nejlepší, jací kdy v Hradci Králové působili.

Zdeněk Zikán

– útočník, přezdívkou Pind'a, narozen 10. listopadu 1937, 252 zápasů a 91 branek. Tento velice šikovný útočník odehrál svoji kariéru na levém křídle a jeho levačka byla vyhlášená. Např. i při vysokých výkopech brankáře si dovedl velice elegantně stáhnout balon na nohu a hned pokračovat ve

hře. To uměl v nejvyšší soutěži jenom on. V roce 1958 se společně s Jiřím Hledíkem zúčastnili mistrovství světa ve Švédsku a on se stal našim nejlepším střelcem, když tam jako jednadvacetiletý fotbalista vstřelil čtyři branky. Před sebou měl velkou kariéru, ale bohužel vše bylo jinak. Krátce po tomto pro něho úspěšném mistrovství hrál Dukla Pardubice, kde působil, přátelský zápas ve Varnsdorfu a tam utrpěl těžké zranění pravé holenní a lýtkové kosti. Přestože se po delší rehabilitaci na hřiště vrátil, už to bohužel nebylo to šikovné levé křídlo, které tak zářilo na šampionátu ve Švédsku. Když získali hradečtí fotbalisté v roce 1960 mistrovský titul, přišel už vyléčený na přestup právě z Dukly Pardubice do Hradce Králové, společně se svým kamarádem Bedřichem Šonkou. Oba hned zapadli do mužstva a odehráli ve Spartaku mnoho úspěšných sezón. Zdeněk Zikán měl přezdívku Pind'a a stal se po dobu svého působení v tomto týmu hned jedním z nejoblíbenějších fotbalistů Spartaku Hradec Králové i pro svoji vrozenou skromnost a slušné vystupování. Jeho bývalí spoluhráči na něho dodnes vzpomínají v dobrém. ■

Slávek Trávníček

SKODA Plus

Již 15 let měníme minusy ojetých vozů na plusy

Vozy z programu Škoda Plus vykouzlily úsměv na tváři více než půl milionu z Vás a již 15. rokem vozí Vaše blízké bezpečně domů. Již 15 let Vám nabízíme široký výběr ojetých vozů s ověřeným technickým stavem. Při **financování Chytré** nyní navíc získáte **3 servisní prohlídky** a **přezutí pneumatik zcela zdarma**. Pro více informací nás neváhejte navštívit osobně, nebo nás kontaktujte telefonicky či online.

SKODA Financial Services

Váš autorizovaný partner programu Škoda Plus:

OLFIN Car s.r.o.

Choustníkovo Hradiště 40
544 42 Choustníkovo Hradiště
Tel.: 777 770 880
www.olfincar.cz

OlfinCar

NA VĚTVI

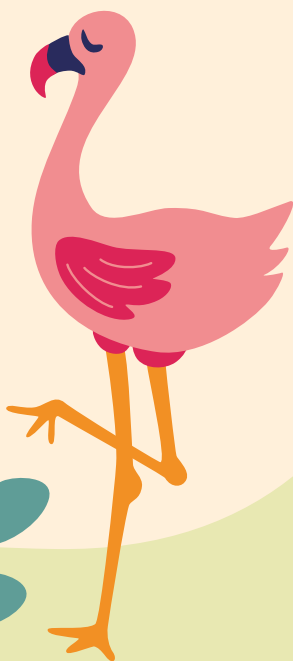
Na co se můžete přes léto těšit?

Kino, *promítáme celé léto!*

České středy *od 18.00*

Zahraniční pátky *od 19.00*

Pohádkové neděle pro děti
od 16.00

Tematické večery, prodloužená otevírací doba, grilování a mnoho dalšího!

info@parknavetvi.cz

602 385 881

www.parknavetvi.cz

